

pujament m. Acció de
 de bair a dalt

pujança f. Acció de pujar
 un arbre, un infant

pujant m. ^{acc. 2} Pujada. Al pujant
de

pujar v. intr. i tr.
 No ^{passa} intr.

Anar de baix a dalt, d'un
 punt a un altre situat en un
 nivell més alt: Pujar dalt d'un
campomar, d'una muntanya. Pujar
a un arbre. Pujar en un cotxe, en una
barca. No barba pas, la bomba: en-
cara puja. | fig. Pujar a una digni-
tat, a un alt càrrec. Pujar al tron,
esdevenir rei. | El vi li ha pujat
al cap. Pujar-li a algú els colors
a la cara. | Un camí que puja,